

ELŐSZÓ

Az első találkozó zárónapján – 1980. augusztus 15-én – az ajánlások között fogalmazódott meg:

„Kijelentjük, hogy a Magyarok Világszövetsége kezdeményezésére kezdetét vette a külföldön élő és dolgozó magyar és Magyarországon élő könyvtárosok eszmecseréje, kívánatosnak tartjuk, hogy a megkezdett eszmecserét folytathassuk a következő években is, most már differenciáltabb tematikákkal és esetleges közös tanácskozással és szekció ülések vegyítésével.”

A kinyilatkoztatás nem maradt csupán ábránd. Hozzávetőleges rendszerességgel a szakma összehívta a világban működő magyar könyvtárosokat. Így 1996. augusztusában negyedik alkalommal került megrendezésre a magyar könyvtárosok világtalálkozója. A találkozó jelentőségét növelte, hogy ez az esztendő a millicentenárius éve volt.

A könyvtárosoknak a szellemi kincsek felfedezésében, a magyar kultúra írott és nyomtatott emlékeinek és mai értékeinek számbavételében, megőrzésében, hasznosításában fontos szerepük, hivatásuk van. Felelősségüket tovább növeli térségünk utóbbi tíz évében megtörtént történelmi, gazdasági változások sokszor tragikus eseményei.

Hiszen szellemi nyersanyagot, információt, az információáramlást elsősorban a könyvtárosoknak kell biztosítani. A könyvtárosoknak, a könyvtáraknak készen kell állniuk arra, hogy szolgáltatásaik ne az elfogultság, ne az indulat, hanem az objektivitás és a tolerancia felé irányítsák a gondolkodást, következtetésként a megoldásokat, a döntést.

A magyar könyvtárosok IV. szakmai találkozójának plenáris ülésén, valamint a szekcióüléseken a feladatokról, tennivalókról, illetve a már elért eredményekről hangzottak el előadások.

Ezekből az előadásokból válogatva állítottuk össze kiadványunkat, hogy kötetbe együvé szerkesztve eljussanak könyvtárosainkhoz, és segítséget adjanak napi munkájukhoz.

A szerkesztő